593/00

Den 2. oktober 2000 blev i sag nr. 51.691:

xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over selskabets behandling af to anmeldte skader.

Af klageskemaet af 1/11 1999 fremgår: ”2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? … *Fritagelse for betaling af selvrisiko, (evt.) bibeholdelse af forsikring. Fritagelse for ansvaret da jeg anser mig for uskyldig.*"

Vedrørende tyveriskade den 6/3 1999.
Den 6/3 1999 blev der forvoldt skade på den forsikrede bil, idet der er blevet foretaget opbrud til kabinen og stjålet genstande fra denne. Gerningsmanden er kendt, og skaden er opgjort til 11.184 kr. Da politiet pr. telefon har oplyst, at der er tale om en stofmisbruger på bistandshjælp, der på gerningstidspunktet havde 20 verserende sager, har selskabet frafaldet erstatningskravet, idet selskabet ikke anså det for realistisk at gennemføre et krav over for tyven. Da bilen ikke var forsynet med startspærre på skadetidspunktet, er selvrisikoen på 2.990 kr. tillagt 3.000 kr., jf. forsikringsbetingelsernes punkt 26.1.3, svarende til en samlet selvrisiko på i alt 5.990 kr.

Selskabet har i skrivelse af 29/3 1999 til klageren beklaget, at hun ikke blev orienteret om, at kravet var frafaldet, således at hun selv på daværende tidspunkt kunne have

fremsat erstatningskravet over for gerningsmanden. Selskabet bemærker, at klageren stadig har mulighed for at rejse et krav.

Klageren er utilfreds med selskabets sagsbehandling. Klageren henviser bl.a. til, at forsikringen omfatter retshjælpsdækning.

Vedrørende ansvarsfordelingen efter et anmeldt færdselsuheld den 29/6 1999, hvori den forsikrede bil har være impliceret.
Klagerens bil var den 29/6 1999 impliceret i et færdselsuheld. Klagerens datter var fører af bilen.

Ifølge modpartens forklaring trillede klagerens bil tilbage i modpartens sådan, at klagerens anhængertræk forvoldte skaden på hans bil. En cyklist, LH, bekræfter modpartens forklaring.

Klageren gør gældende, at modparten påkørte hendes bil. Klageren gør endvidere gældende, at der ikke var vidner til uheldet, hvilket bekræftes af en passager i klagerens bil. Klageren gør endelig gældende, at der ikke er sket skade på modpartens bil og henviser til et billede af bilen.

Selskabet har oprindeligt anerkendt erstatningspligten over for modparten på grund af forklaringen fra vidnet.

Klageren bestrider, at LH skulle være et uvildigt vidne og gør gældende, at vedkommende har personlige relationer til modparten. Klageren anfører endvidere, at LH ikke kunne være på skadestedet, da hun ikke havde fri fra arbejde den pågældende dag.

Selskabet har opsagt klagerens forsikringen pr. 1/1 2000, men har opkrævet præmie på klagerens autoulykkesforsikring. Af giroopkrævning af 19/9 1999 vedrørende perioden 1/10 1999 – 1/10 2000, fremgår bl.a., at betingelser nr. 193 er gældende. Klageren oplyser endvidere, at selskabet også har opsagt datterens motorkøretøjsforsikring.

Selskabet har på foranledning af nævnet udbedt sig nærmere oplysninger om vidnets relationer til skadevolderen, og vidnet har i en erklæring udtalt sig nærmere herom til selskabet. Selskabet har herefter i skrivelse af 14/7 2000 til nævnet anført: "Som det fremgår af vidnets forklaring, havde hun på uheldstidspunktet personlige relationer til modparten, J.C. Endvidere fremgår det, at L.H. (vidnet), J.C. og passageren i vor forsikringstagers bil, H.B., på uheldstidspunktet var kolleger, hvorfor selskabet skal udtrykke sin undren over, at vor forsikringstager ikke har oplyst os herom, idet dette må være grundlaget for forsikringstagerens anke. Vi vil herefter lægge til grund, at ansvaret skal fordeles ud fra parternes forklaringer om uheldsforløbet. Det fremgår af vor forsikringstagers forklaring, at føreren skulle dreje til venstre i et lyskryds og skønnede, at bilen ikke kunne nå over krydset, inden det blev rødt, og holdt derfor for rødt, da bagfrakørende bil stødte op bagi. I henhold til modpartens forklaring standser parterne for rødt lys i venstresvingsbanen, og imens de stadig holder for rødt, begynder vor forsikringstagers bil at trille baglæns, hvorved modpartens bil rammes af vor forsikringstagers anhængertræk. Endvidere oplyser modparten, at det går ned ad bakke på uheldsstedet, hvilket objektivt er korrekt. Under hensyntagen til de modstridende forklaringer mellem parterne samt oplysningerne om de faktiske forhold på skadestedet vil vi vurdere, at ansvaret i henhold til retspraksis vil blive ligedelt mellem parterne. I henhold til forsikringsbetingelsernes punkt 26.1.3 medfører skaden dobbelt selvrisiko, idet der er tale om udlån til andre end ægtefælle/samlever, idet vi dog pr. kulance ifølge ansvarsfordelingen udelukkende vil opkræve halv selvrisiko eller kr. 2.990."

Af police af 23/10 1998 fremgår bl.a.: "**SELVRISIKO** Selvrisiko, jf. bet. punkt 26.1.3, tillægges kr. 3000 ved tyveri/tyveriforsøg, hvis det ikke dokumenteres, at bilen var forsynet med elektronisk tyverisikring/startspærre. **SELVRISIKO** kr. 2870 pr. skade jf. betingelsernes punkt 26.1.3. ved udlån til andre end ægtefælle/samlever gælder dobbelt selvrisiko."

Forsikringsbetingelser nr. 11-9 indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**18. Retshjælpsforsikring …** 18.2. Dækning ydes i henhold til forsikringsbetingelserne for retshjælpsforsikring udstedt af Assurandør-Societetet gældende for alle forsikringsselskaber. Forsikringsbetingelserne udleveres efter ønske. … 26.1.3. Uanset forsikringsbetingelsernes punkt 8.1. – 8.3.3. (inkl.) gælder selvrisiko, der er lig med den til enhver tid

gældende forskudspræmie, ved alle ansvars- og kaskoskader, der medfører udgift for selskabet. Ved udlån til andre end ægtefælle/samlever gælder dobbelt selvrisiko."

Nævnet udtaler:

Ad tyveriskade den 6/3 1999.

Nævnet kan ikke kritisere, at selskabet på baggrund af de ovenfor anførte oplysninger fra politiet om gerningsmanden har opgivet at få sin nettoudgift ved kaskoskade betalt af tyven. Nævnet finder, at selskabet var uberettiget til på klagerens vegne at meddele politiet, at man frafaldt kravet mod gerningsmanden. Selskabet burde have meddelt politiet, at kravet på selvrisikobeløbet ikke kunne opgives uden klagerens samtykke. Selskabet har beklaget dets sagsbehandling. Efter de foreliggende oplysninger finder nævnet imidlertid, at det med meget stor sikkerhed kan lægges til grund, at tyven i den konkrete situation ikke har - eller har haft - evne til at betale selvrisikobeløbet, og at fejlen derfor ikke har medført tab for klageren. Det bemærkes, at selskabet ikke har pligt til at forfølge kravet hos tyven.

Da kaskoskaden har medført udgift for selskabet, og da bilen ikke havde monteret tyverialarm eller startspærre, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet i overensstemmelse med policen og forsikringsbetingelserne har opkrævet selvrisiko med tillæg af 3.000 kr. hos klageren.

Ad ansvarsfordelingen efter færdselsuheldet den 29/6 1999.

Efter dets gennemgang af sagen finder nævnet, at ansvaret i overensstemmelse med det af selskabet i skrivelse af 14/7 2000 anførte bør ligedeles mellem parterne, og at der i overensstemmelse hermed alene kan opkræves halv selvrisiko (2.990 kr.)

Selskabet har i overensstemmelse med sædvanlig praksis udbetalt erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator fra modpartens forsikringsselskab, og nævnet har ikke på basis af de tilvejebragte oplysninger grund til at antage, at taksatoren har godkendt andre skader end dem, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet, eller at taksatoren i øvrigt har valgt en dyrere reparationsmåde end nødvendigt.

Nævnet kan ikke kritiser, at selskabet med hjemmel i forsikringsbetingelserne har opsagt klagerens forsikring. Det bemærkes, at såfremt den af klageren tegnede autoulykkesforsikring er uden reel dækning efter opsigelsen af motorkøretøjsforsikringen, forudsætter nævnet, at selskabet acceptere, at autoulykkesforsikringen også opsiges.

Herefter, og da nævnet ikke under nærværende sag kan behandle en klage over den forsikring, som klagerens datter har tegnet i selskabet,

b e s t e m m e s:

Selskabet, GF-Forsikring A/S, skal - i overensstemmelse med det af selskabet selv tilkendegivne - anerkende, at ansvaret i forbindelse med færdselsuheldet den 29/6 1999 skal fordeles ligeligt mellem parterne, og at der hos klageren som følge heraf alene kan opkræves halv selvrisiko.

Klagen kan ikke i øvrigt tages til følge.

J. Hermann
formand